

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23.06.1993, sp. zn. 1 Cmo 118/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:1.CMO.118.1993.1

Číslo: 19/1994

Právní věta: Sankce za prodlení se zaplacením pohledávky (splátka na tuto pohledávku) je akcesorickým závazkem z porušení základního závazku vyplývajícího ze smlouvy. Je-li tento základní závazek závazkem z podnikatelské činnosti účastníků tohoto vztahu, je i akcesorický závazek téže povahy. Věcná příslušnost soudu k projednání sporů z těchto akcesorických závazků se řídí ustanovením § 9 odst. 3 písm.a) o.s.ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 23.06.1993

Spisová značka: 1 Cmo 118/93

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu v civilním řízení věcná, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 9 odst. 3 písm. a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 19

Sankce za prodlení se zaplacením pohledávky (splátka na tuto pohledávku) je akcesorickým závazkem z porušení základního závazku vyplývajícího ze smlouvy. Je-li tento základní závazek závazkem z podnikatelské činnosti účastníků tohoto vztahu, je i akcesorický závazek téže povahy. Věcná příslušnost soudu k projednání sporů z těchto akcesorických závazků se řídí ustanovením § 9 odst. 3 písm. a) o. s. ř.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 23.6.1993, [1 Cmo 118/93](#))

Krajský obchodní soud v Praze svým usnesením vyslovil věcnou nepřislušnost k projednání žaloby žalujícího státního podniku s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupená Okresnímu soudu v Benešově jako soudu věcně příslušnému. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že ačkoli jde o spor mezi dvěma právníky osobami zapsanými v obchodního rejstříku, nesouvisí žalobcem uplatněný návrh s jeho podnikatelskou činností, jak to má na zřeteli ustanovení § 9 odst. 3 písm. a) o. s. ř., a nejde ani o případ věcné příslušnosti podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. b), c) o. s. ř.

Proti tomuto usnesení se odvolal žalobce. Namítal, že v uvedeném sporu jde o věcnou příslušnost

podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. a), bod aa) o. s. ř., jak je patrné z příloh k žalobě. Příklad se týká odběru elektrické energie, který má charakter středního odběru nebo velkoodběru této energie. Smlouva a technické podmínky pro odběr elektrické energie svědčí o tom, že odběr slouží podnikatelské činnosti. Navrhoval proto, aby věc byla vrácena Krajskému obchodnímu soudu v Praze k rozhodnutí.

Žalovaný se k odvolání nevyjádřil.

Vrchní soud v Praze zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Odvolací soud předně posuzoval povahu právního vztahu, z kterého uplatněný nárok vyplývá. Žalobou z 30. 4.1992 uplatnil žalobce požadavek na zaplacení majetkové sankce ve výši 5976 Kč za prodlení se zaplacením splátky za měsíc prosinec 1991. Podle žaloby vyplývá nárok na tuto „splátku“ z hospodářské smlouvy o dodávce elektrické energie.

Z hospodářské smlouvy z 27.1.1992 „na odběr elektrické energie s velkoodběratelem“ vyplývá, že žalovaný se zavázal vůči žalobci platit odběr energie měsíčně na základě sběrných faktur. Dále pak z této smlouvy (z vůle stran vyjádřené v této smlouvě) vyplývá, že právní vztah vzniklý mezi spornými stranami se týká jejich podnikatelské činnosti. Podnikatelský charakter dodávky elektrické energie na straně žalobce je nepochybný. Spotřeba energie pro výrobní účely (podnikatelské účely) na straně žalovaného vyplývá ze sjednaného odběrního místa, kterým je vývojový útvar žalovaného. Podle přihlášky k odběru elektrické energie byla tato energie uvedena pro motory a elektrické pece.

Majetková sankce, která je předmětem projednávané věci, je akcesorickým závazkem vzniklým z porušení základního závazku vyplývajícího ze smlouvy, a to zaplatit žalobcem dodanou a žalovaným odebranou energii. Vyplývá-li základní závazek z podnikatelské činnosti účastníků tohoto vztahu, sledují akcesorické závazky jeho právní režim. Nelze proto souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že nárok uplatňovaný žalobcem nesouvisí s jeho podnikatelskou činností tak, jak to má na zřeteli ustanovení § 9 odst. 3 písm. a) o. s. ř.

Z uvedených důvodů bylo napadené rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení ve smyslu ustanovení § 221 odst. 1 písm. a) a odst. 2 o. s. ř. Na soudu prvního stupně nyní bude, aby provedl dokazování, aby znovu rozhodl ve věci a rozhodl o nákladech řízení.